

Topentertainment op prachtlocatie

RECENSIE DRENTSE BLUESOPERA

★★★★★

Gebeurtenis première De Drentse Bluesopera **Door** PeerGroupP en Huus van de Taol **Regie en scenario** Tom de Ket **Initiatief en liedteksten** Egbert Meyers **Vormgeving** Sjoerd Wagenaar **Composities** Remko Wind **Hoofdrollen** Steyn de Leeuwe, Annemaaike Bakker, Albert Secuur, Dorien Haan, Jan Tekstra en Gusta Geleijne **Band** Erwin Java (gitaar), Remko Wind (toetsen), Guus Strijbosch (bas) en Fokke de Jong (drums) **Gehoord** Noordveensedijk, Gieten **Publiek** 500 (uitverkocht) **Nog te zien** tot en met 21 augustus nog vijftien keer (wo t/m zo)

Door Peter van der Heide

Even buiten Gieten, aan de voet van de Hondsrug, liet de duivel zich zaterdagavond even zien. In een weiland dat omgetoverd was tot een schitterende locatie voor een enerverend muziektheaterstuk waarmee de noordelijke provinciegrenzen ver worden overstegen. De blues en de duivel, ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Net zoals de blues sinds Cuby + Blizzards hoort bij Drenthe.

Muze Harry Muskee moest wegens ziekte helaas verstek laten gaan, maar zijn wijze woorden werden nu door de duivel uitge-

▼ Scène uit de Drentse Bluesopera. Foto: Reyer Boxem (be-
werking: Sgaar)

sproken: "De blues is gestolde pijn. Geluk is overgewaardeerd. Van blijde mensen krijg ik jeuk. Lijden is de kunst." Met de kerktoren op de achtergrond en de blues van een prima spelende vierkoppige band als soundtrack, ontvouwde De Drentse Bluesopera zich spectaculair als een eigentijdse tragedie van William Shakespeare. Een soort *Romeo en Julia* in heerlijk onbeholpen Drents dialect, al worden liefdes hier niet beantwoord.

Het Noord-Nederlandse locatie-theatergezelschap PeerGroupP greep zelfs terug naar de Bijbelse figuren Adam en Eva: Bennie Bartels, een sterk gespeelde rol van Steyn de Leeuwe, als een jeugdige, rebelse boerenzoon die ziel en zaligheid verkoopt aan het gewiekste carrièrevrouwetje Jenny Voorthuizen (Annemaaike Bakker). Zij gebruikt haar charmes, fingeert verliefdheid en stort de goedgelovige Bennie in het ongeluk. Om er vervolgens op de klanken van *Veënster* (Cuby's *Window Of My Eyes*) met wethouder Galjaard vandoor te gaan, een fraai door Albert Secuur neergezette import-politicus.

En dat terwijl de dood rondwaart en pa Bartels komt halen. Meer nog dan zijn zoon, die het boerenbedrijf overneemt, staat hij model voor de nuchtere en koppige Drent die zich verzet tegen de vermaakcultuur, het oprukkende bejaardentoeisme en de seniorenhuisvesting. Zijn oorspronkelijke Drenthe, waar de boer ploetert, dreigt te verdwijnen en plaats te moeten maken voor wellness, creatief koken, veenbaden en zweverige zwerfkeithérapie.

Als kijker kom je ogen en oren tekort, zeker voor de pauze. Overal gebeurt wel iets op het grote speelveld in Aa en Hunze, de Drentse cultuurgemeente dit jaar. Strategisch geplaatste landbouwvoertuigen dienen als decorstukken, figuranten duiken als 'bejaorde fietsbrigade' op, zitten in bikini op een scheurende tractor of hangen bierzuipend aan de bar. Soms is het net een klucht en ligt de slappe lach op de loer. Hilarisch en droogkomisch in spel, regie en taalvondsten. Mét een serieuze ondertoon.

De ernst van de actuele problematiek wordt knap gepresenteerd met een glimlach en een knipoog. Het is veelzeggend dat de twee uur – ondanks een tikje kou, stilzittend in de openlucht – voorbij vliegen. Puur en ontwapenend topentertainment gebracht als warme ode aan alle boeren met het hart op de goede plaats.